

ви отъ всички препятствия и ограничения.

Всички хора се нуждаятъ отъ абсолютна, положителна вѣра. Колкото трудно и да изглежда това учение, кажете: Ние можемъ да разберемъ и приложимъ Божественото учение. — Ама слаба ми е вѣрата. — Ни поменъ отъ това! Не е слаба вѣрата ви. Трѣбва ли да напуснемъ свѣта, за да служимъ на Бога? — Не, въ свѣта ще живѣете. Кой дето е, тамъ ще разреши задачата си. — Съ какви методи? — Съ методитѣ на Божественото учение. Всички знаете, какво сж допринесли методитѣ на миналото. Хората на миналото и въ горитѣ сж живѣли, и въ манастири сж служили, и въ църкви сж се кланяли на Бога, но задачитѣ имъ и до днесъ не сж разрешени. Сега остава да се приложи служенето по вътрешна свобода. Нека всѣки се вслушва дълбоко въ себе си, да намѣри истинскитѣ начини на служене. По този начинъ човѣкъ самъ ще се освободи. Пробуди ли се Божественото въ човѣка, то ще бжде въ състояние да го освободи.

Ще приведа примѣра за единъ американски апашъ, когото затворили за редъ кражби и престѣпления. Завързали краката и ржцетѣ му съ вжжета и така го оставили да лежи на леглото, сигурни, че той е безопасенъ. Стражарьтъ, който го наглеждалъ, влѣзълъ една вечеръ при него съ свѣщъ и въ бързината си забравилъ свѣщъта въ стаята му. Като се видѣлъ